

Aanvaarding van de soevereiniteit door Willem I

Besluit van den 6den december 1813, no., 7, houdende aanvaarding van de soevereiniteit der Vereenigde Nederlanden, door z. k. h. den heere prince van Oranje-Nassau, enz., enz., enz. Wij Willem bij de gratie gods prince van Oranje-Nassau soeverein vorst der Vereenigde Nederlanden enz., enz., enz.

Aan alle degenen, die dezen zullen zien of hooren lezen, salut ! Toen wij, op den 2den dezer, in Amsterdam, de soevereiniteit over de Vereenigde Nederlanden, ingevolge de algemeene uitgedrukte begeerte des volks, aanvaardden, hadden wij wel gewenscht, die gebeurtenis, welke ons en onze kinderen en nakomelingen nauwer dan ooit aan het lot dezer gewesten verbindt, door eene solemnele inhuldiging te bekrachtigen en te bekroonen. Maar de omstandigheden, waarin zich het Vaderland bevindt en de gewigtige werkzaamheden, welke dezelve medebrengen, hebben ons raadzaam doen oordeelen, om de bepaling van het tijdstip, waarop die plegtigheid plaats hebben zal, vooralsnog aan ons te reserveren, in het blijde vooruitzicht, echter, van die, na verloop van weinige weken, aan de natie te kunnen aankondigen en tevens aan onze geliefde landgenooten eene constitutie te kuonen aanbieden, die, onder het eenhoofdig bestuur, dat zij zelven gekozen hebben, hunne zeden, hunne eigenaardige herkomsten en gebruiken, in één woord, hunne aloude vrijheid verzekere.

Intusschen mogen noch willen wij langer uitstellen, de teugels der regering zelve in handen te nemen en ons met de onmiddellijke bestiering der staatszaken te belasten. En zulks alzoo doende op heden, verklaren wij, dat het tot dus verre bestaan hebbende Algemeen Bestuur der Vereenigde Nederlanden alsnu ontbonden is, en dat geen voortaan te maken besluit of reglement eene verbindende kracht hebben kan of mag, dan voor zoo verre het geëmaneed zal zijn, van ons of van door ons gestelde of bevestigde ambtenaren. Dan tevens zijn wij aan de mannen, welke dat Algemeen Bestuur hebben uitgemaakt, de betuiging verschuldigd van ons volkomen genoegen over het gedrag door hen gehouden, van het oogenblik af, dat zij, door een' waarlijk vaderlandschen moed bezielde, de haghelijke taak op zich namen, van een middelpunt vast te stellen, zonder hetwelk de wenschen van alle weldenkenden nog langen tijd onvervuld zouden gebleven zijn en Neerlands verlossing eeniglijk te danken ware geweest aan de overmagt der vreemde wapenen. En terwijl wij hun dus bij deze openlijk onze goedkeuring en onzen bijzonderen dank te kennen geven, houden wij ons verzekerd, dat wij tevens de gevoelens uitdrukken van elken regtschapen Nederlander, en van alle degenen, die kordaatheid en belanglooze zelfopoffering op haren waren prijs weten te sehatten.

Niet minder hechten wij ons zegel aan de voorzigtige maatregelen, door het nu vervallen Algemeen Bestuur genomen, tot bewaring en bevestiging der eensgezindheid onder alle de burgers van dezen herlevenden staat, en erkennen gaarne onze onwankelbare overtuiging, dat alleen de voortdoring derzelve, welke ons, onder de talrijke zorgen des bewinds, steeds het meeste zal ter harte gaan, de Nederlandsche natie tot dien toestand verheffen kan, in welchen wij haar eerlang hopen te zien, dat zij, gezegend met inwendigen voorspoed, te gelijk geacht zij van hare bondgenooten en bij hare vijanden gevreesd. Eindelijk verleenen wij nog speciaal onze goedkeuring aan het door het Algemeen Bestuur, op den 21sten november laatstleden, afgekondigde ontslag aller ingezetenen van dezen staat, van den eed, dien zij aan de gevlugte overheerschers mogten hebben gedaan en deze afkondiging alsnu, voor zoo veel noodig is en uit krachte der ons door het volk opgedragene soevereiniteit, hernieuwende en bevestigende, verklaren wij allen en een iegelijk, die, zoo verre zich het gebied der voormalige Vereenigde Gewesten uitstrekt, uit eenigen hoofde of in eenige betrekking hoe ook genaamd, middelijk of onmiddelijk, aan den keizer der Franschen, voor of na zijne geweldadige vermeerstering dezer Landen gehoorzaamheid, onderwerping of trouw

en ten eenemale vrij van de verplichtingen, welke men daaruit zoude willen of kunnen afleiden, verlangende en gelastende wij voorts, dat niemand onzer landgenooten eenige vreemde, veel min Fransche, ordesteekoen aanneme, of dezelve bevorens, met welk oogmerk het ook zijn moge, aangenomen hebbende, verder behoude en drage, zonder daartoe te hebben verzocht en verworven onze uitdrukkelijke toestemming. Van dit oogenblik af, moeten, derhalve, zij allen als schuldig aan land verraad beschouwd en bestraft worden, die zich verstouten mogten, om, met miskenning van hunnen wettigen souverain, verbindtenissen met vreemde mogendheden aan te gaan of derzelve bevelen te eerbiedigen en uit te voeren. Maar de edele inborst der Nederlanders en de kennis, die wij dragen van hunne genegenheid voor ons, strekken ons ten waarborge, dat zoodanige straf hier nimmer zal behoeven te worden uitgeoefend en het is in het onbeperkt vertrouwen, hetwelk ons die genegenheid inboezemt en bemoedigd door de zichtbare bescherming des hemels en door de bewustheid onzer zuivere bedoelingen, dat wij, op dezen dag, reeds in eene andere betrekking, zoo gedenkwaardig en dierbaar voor ons vaderlijk hart, het opperbestuur over de Vereenigde Nederlanden met der daad aanvaardden. En zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd alomme waar zulks te doen gebruikelijk is. Gedaan in 's Gravenhage, den 6den december van het jaar 1813 en van onze regering het eerste.

W I L L E M.